

SZABADSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési árak:
 Helyben negyedévre . . . 3 korona.
 Egészévre 12 .
 Vidéken: negyedévre . . . 5 .
 Egészévre 20 .

László József
 laptulajdonos.

Harsányi Sándor
 felelős szerkesztő.

Egyes szám ára 4 fillér.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Csapó-utca 9 sz. — Telefon: 275
 Kéziratok nem adnak vissza.

Szell és Körber.

Politikai munkatársunktól.

Budapest, június 27.

A szabadelpvűpártban esténként mind kevesebben és kevesebben gyűlnek össze. A képviselők túlnyomó nagy része elszökött szerte az országba. Ki fürdőbe, ki a választókerületébe, ki pedig a falusi kuriájába vonult el, hogy kipihenje a politika fáradalmait.

De azért maradtak még a fővárosban is néhányan, a kiket hivatásuk, elfoglaltságuk, vagy halasztathatatlanságuk itt tartanak. Ezek aztán esti hat óra után már megszokásból is feljárnak a Lloyd-Clubba a napi eseményeket megbeszélni.

Természetesen mostanában a megakadt kiegyezési tárgyalások képezik a fő társalgási témát.

Fővárosi munkatársunknak alkalma volt több tekintélyes szabadelpvűpárti képviselővel beszélni e tárgyban.

És az erre vonatkozólag tett

észrevételeket a következőkben foglalja össze:

Annak a körülménynek, hogy a dolgok idáig fejlődtek, kétségtelesen Körber az oka. A laikus, a ki a közelebbi viszonyokat és adatokat nem ismeri, tisztára láthatja, hogy azóta, a mióta Szell Kálmán miniszterelnök megtagadta Körber újabb kívánalmainak teljesítését, Körber mindenképp azon volt, hogy az akadályokért Szellt tegye felelőssé.

Ebben a törekvésében a diplomáciai-tárgyalások terén bámulatos és szinte hihetetlen rekordokat ért el. Az egész osztrák sajtót Szell ellen zudította és a magyarok ellen. A mikor ez nem használt, ő maga is perfidül kirohant Szell ellen. De ez sem tette meg a Körber által óhajtott hatást, mert Szell Kálmán mindannyiszor finoman vágott vissza. Legutóbb pedig sejtetni engedte, hogy a kereskedelmi szerződések felmondásával fog válaszolni a páratlan inzultusokra.

Most már ismeretes dolog, hogy Körber minő otrombán előzte meg

Szell Kálmánt. Ezzel betelt a pohár. Szell Kálmán miniszterelnök most már csakugyan nem csinált titkot abból a szándékából, hogy többé Körberrel tárgyalni nem fog. Ezt különben Körber ur már előzőleg is tudta. De ijesztgetéssel próbált ezélt érn.

Nos, ez sem sikerült.

Most aztán, hogy Körber ur nyakig van a lében, takarodót fuvat.

„Nem ő közölte a felmondásra irányuló szándékot.“ Ezt hirdeti a N. Fr. Presse minapi feltűnő közleményére ma Körber, de a Taaffe gyarló epigonja elvesztette előttünk minden hitelét.

A mentegetődés sem használnál. Körber urral többé nem állunk szóba! Bármit tesz, vagy nem tesz, minden mindegy! Hogy ez így sokáig nem tarthat, az természetes! De hogy igen rövid idő múlva mi fog történni, azt talán felesleges megjegyezni. Annyi bizonyos, hogy az állapotokon rövidesen segítve lesz. Körber urnak mennie kell!

A „Szabadság“ tárczája.

A szerelem.

Irta: Türk Sándorné.

Ott hánykolódik az ágyában álmatlanul. A derengő hajnal már ébren találta. És midőn a kelő nap első sugárkévéje hívóan beköszönt az ablakon, hirtelen felemelkedik fekhelyéről, nesztelenül felkap magára néhány ruhadarabot és kilopózik a szabadba. Valami különös nyugtalanság tölti el az asszonyka lényét. A rügyfakasztó májusi reggel ejti e mámorba, avagy valami lázas gondolat nyugtalanítá?

A kis kertben megáll. A kerítés mentén bájos ibolyafejek bólingatnak, a virágágyak szélén változatos színpompában ragyogtatja harmatos fürtjeit a jáczint. A bokorban egy szeretkező veréb-pár csiripel hangosan, boldogan. Az utca

gyalogjáróján hetykén lépdél egy paraszt menyecske. Egészséges, életvidor, üde, olyan, mint az aransugaras reggel. Valamelyik szomszédházban egy parasztleány fütyörész.

A mint ott áll elmélyedve megdöbbenő világozággal látja, hogy az élete sivar, céltalan, üres. A gazdaság, a mely megaranyozza, a fényűzés, a mely környezi végtelenül színehagyottnak, fakónak tűnik fel előtte. A szépsége, a fiatalsága hiábavalónak. Kifelejtették az életből.

Kifelejtették?

Nem felejtették! Ő maga választotta sorsát. A gondos szülők, a jó rokonok korántsem erőszakolták férjhez, jóformán rá sem beszéltek. Csak a szegénységet unta meg a krajezároskodást, az adósságot. Rajtakapta magát, hogy gyakran és szívesen gondol arra a villaszerű, kis házra, a hová mézes szóval, édes ígérettel csalogatja a gazdag Braun, aki még hozzá „aránylag“ elég fiatal is, amolyan ötven esztendősi forma uri ember.

És el is ment hozzá. És boldog is volt. — Reprerentált, mulatott, táncolt, utazott, fürdőzött, sőt még udvaroltatott is magának. Mert ura korántsem egyike ama féltékeny, öreg férjeknek, akik mellett az élet valóságos pokol.

Ugy bánt a fiukkal, mint a jó pajtásokkal. Legjobban a Jóskán mulatott, az ura öcsésén, a ki valóságos Werther allűrjeivel el akarta hitetni a világgal, hogy ő halálosan szerelmes a fiatal nagy nényébe. És amíg világfájdalmasan deklamált, addig folyton a saját gondosan felezizomázott tükörbéli énjével kaczerkodott . . .

A világ konstataulta, hogy az asszonyka boldog. Pedig nem volt az. Voltak perezei, midőn sejtette, hogy a boldogságnak más formája van, hogy egy csinos ebédlő, egy gazdagon terített asztal, sikkos ruhák, vig uzsonnatársaságok, a boldogságnak csupán látszatát képezik.

A mit eddig sejtett, azt most megdöbbenő világozággal látja.

Michelstädter S. F. & H.

Kizárólag czipő-raktár. Bevéselt szabott árral.

Piacz-utca 40. szám,

a HUNGÁRIA-KÁVÉHÁZZAL szemben.

A város közgyűlése.

Második nap.

Saját tudósítónktól.

Debreczen, június 27.

A városi törvényhatóság bizottsági közgyűlését tegnap folytatták tovább a városatyák — Puky Gyula főispán elnökletével. A esztendő közgyűlésén megválasztott tisztviselők tették le előbb a hivatali esküt s aztán megkezdődött a tárgysorozat feletti vita.

Egész délelőtti igénybe vette a házipénztári és a házipénztár által kezelt alapok múlt esztendei zárszámadásának bemutatása, sőt nem is végezhettek vele részleteiben. Így ma délelőtt 9 órakor folytatják a részletes tárgyalást.

A vásárok és piacok tartása tárgyábani szabályrendelet fogja követni a házipénztári zárszámadásokat a soron és alighanem igénybe veszi a mai napot, úgy hogy a közgyűlés hétfőn folytatja a továbbiak megvitatását. A közgyűlés második napjáról tudósításunk a következő:

(A folytatólagos közgyűlés.)

Délelőtt kilencz órakor élénk érdeklődés közepette nyitotta meg a közgyűlést Puky Gyula főispán, felhíván egyszerűsített eskütelétre a tegnap megválasztott új tisztviselőket. Egymás után leterették a fogadalmat: Mihalovits Gyula, Schindler Ferencz és Sipos György s a városatyák megéljenzték az új állásba lépő hivatalnokokat.

(A házipénztár zárszámadása.)

Vecsey Imre tb. főjegyző, tanácsnok terjesztette elő ezután a szakbizott-

Az illatos párakkal telített levegő, a fakadó rügyek, a viruló fák, a harmatos virágok megnyilatkozászerűen hordják magukon a szerelem jellegét és tudtára adják, hogy csak ez képes az életnek tartalmat adni. Nélküle pusztá, üres, sivár minden.

A menyecske, aki életvidor és erős, a paraszt legény, aki édes-bus nótákat fütörész, a veréb midőn a fán csiripel, mind a szerelmet hordják szívében, lényükben. A tavaszi reggel minden mozzanatában a szerelem lüktet. Nem a novella-és regényszerelmek, a mely affektált és valótlan, hanem az a hatalmas öserő, mely a természet örökéletű forrása, a hódító és romboló, felemelő és sujtó, vészthozó és üdvözítő szerelem...

A szerelem.

Elmélyedve, csillogó szemmel, vibráló nedves alakkal áll ott, mint a megtestesített édes szerelem.

Hirtelen, mintegy varázsütésre egy kék szempár jut eszébe. Hol látta, mikor? Gondolkozik, révedezve, visszafojtott lélekzettel. Egyszerre a homlokára üt. Önkénytelen mozdulata ez a fizikumnak: a megismerés mozdulata. — Mintha villamos ütés járta volna át egész valóját, úgy reszketteti meg az a megismerés.

... Bent a házban nyílik egy ajtó és kilép az udvarra egy jól konzervált, piros képű, öntelten mosolygó uri ember, hálóköntösben, hálósipkában.

Egy rügyfakasztó májusi reggel vibráló ajakkal, szerelemisóvár nézéssel nézett egy asszonyka csendes, védett otthonából a mérhetetlen kéklő távolba.

ságok jelentései kapesán a házipénztár és az általa kezelt alapok és alapítványoknak 1901. évi zárszámadását, mely nyomtatásban ki is osztott a bizottsági tagoknak.

Márton Imre addig nem szól a tárgyhöz, míg nem ismeri a házipénztár 1900. évi zárszámadását jóváhagyott miniszteri leíratot

Puky Gyula főispán felfüggeszti a közgyűlést, hogy a szünet alatt előkereshető legyen a belügyminiszter idevonatkozó leírata.

Szünet után ugyancsak az elnöklő főispán jelentette, hogy a jóváhagyó leírat eddig még nem érkezett le s így nem is mutatható be.

Márton Imre tudomásul veszi a választ és általánosságban szól a tárgyhöz. Kifogásolja és nem tartja jóváhagyónak a zárszámadást, alaki és lényegi kifogásokat hozva fel a maga igazai támogatására. Helytelennek találja az előirányzatok másképp való felhasználását és kifogásolja, hogy a számadásban egyes alapítók nevei zárjelben vannak, mert attól fél, hogy a jövőben teljesen elfelejtik és mellőzik a nevüket is. Az alapítványi pénztár kezelését maga a felügyelő-bizottság is kifogásolta és méltán, mert ez nem reális. A tévedések egész sorozatát látja a zárszámadásokban s ép ezért indítványozza: *utasítsa vissza a közgyűlés* s ne fogadja el még az általános tárgyalás alapjául sem.

Ronesik Lajos főszámvevő válaszol az elhangzott kifogásokra. Hosszasan bonczolta Márton Imre kifogásait és elismerve a számadások apróbb hiányosságát, ajánlja annak elfogadását a közgyűlés figyelmébe.

Komlóssy Dezső a felügyelő-bizottság ellen elhangzott megjegyzésekre reflektál. A pénztárkezelés egyesítése rég sürgetett kíváncsalom s ha megvalósul, nagyban hozzá fog járulni az állapotok javulásához. Teljes gonddal és lelkiismerettel készült a zárszámadás és megbízhatósága kétséget nem szenved. Elfogadásra ajánlja. (Felkiáltások: szavazunk!)

Márton Imre, mint indítványozó él a zárzó jogával és a zárszámadások visszautasítását ajánlja. Utána Ronesik Lajos főszámvevő válaszolt még egyszer az elhangzott vádakra.

Puky Gyula főispán nem találja indokoltnak a visszautasítást; a zárszámadás az előkészítésekben keresztülment és teljesen megbízható. Az alapítványi kötvények leltározását a tanács is javasolja, s így ez nem képez ellenindítványt. — Egyben, a mennyiben több felszólaló nincs, fölteszi a kérdést: elfogadja-e a törvényhatósági bizottság a zárszámadást az általános tárgyalás alapjául?

(Névszerinti szavazás.)

Huszonkét bizottsági tag névszerinti szavazást kért, a mit az elnöklő főispán el is rendelt.

Eredménykép a tanácsi javaslat mellett *igennel* szavazott 64, ellene Márton Imre indítványa mellett pedig 58 bizottsági tag s így *szótöbbséggel* a zárszámadás az általános tárgyalás alapjául elfogadtattak.

Vecsey Imre tb. főjegyző, tanácsnok kezdett ezután a házipénztári zárszámadás felolvasásához, hogy a közgyűlés részleteiben megvitathassa a jelentést. Az első ponthoz Kiss Albert szolt hozzá, kinek Abrahám László főügyész adta meg a kért felvilágosítást.

Tovább nem is tárgyalhattak a város képviselő urai, mert az idő előrehaladván, Puky Gyula főispán a közgyűlés folytatását ma délelőtt kilencz órára tűzte ki.

Az újföldi gyilkosság.

Esküdtszéki tárgyalás.

Saját tudósítónktól.

Debreczen, június 27.

Még emlékezetes az a nagy szenzációt keltett rablógyilkosság, a mi a múlt év december havában történt a közeli Ujföldön. Mintegy két hétig tartott a gyilkos után való hajszá, a mig végre sikerült elfogni K. Szabó Lajost, Kiss István kocsislegény gyilkosát. Az eset részletei a következők!

Kiss István kocsis volt Kerékgyártó Mihály gazdánál. Október hó közepe felé, ugyancsak Kerékgyártóhoz szegődött K. Szabó Lajos, de a két eseléd nem valami jó egyvetértésben élt egymással. Egy hétig tartott mindössze, a mig együtt szolgáltak, mert a hét végén már bekövetkezett az összeütkezés, ami Kiss István meggyilkoltatását eredményezte. A tanúk állítása szerint a két eseléd között egyszer történt csak hevesebb összeütkezés, de ez igen elegendő volt arra, hogy Szabó Lajos végrehajtsa gyilkossági tervét. Az udvaron szólalkoztak össze valami fölött. E közben Szabó Lajos már hangoztatta, hogy meg fogja gyilkolni Kiss Istvánt, aki erről többeknek panaszkodott is, de nem vették komolyan Szabó fenyegetéseit. — Október huszadikán Szabó Lajos későn ment haza. Betért az istállóba, ahol Kiss István már aludt. Egy ólmosvégű nádpálcza volt a kezében és azzal kezdte agyafőbe verni Kiss Istvánt, majd mikor meggyőződött róla, hogy az áldozata kiszendvedett, lerántotta az ágyról és a lovak közé vetette, mintegy azt a színt keltve, hogy a lovak taposták agyon. — Aztán magához vette Kiss István új gubáját és egy pár esizmáját és azt felhuzva: megszökött.

Bejárta az egész vármegyét, sőt Szolnokon is megfordult. — Utközben a gubát eladta Rác Károly gazda embernek, egy forintért. Rác nemsokára olvasta az ujságban, hogy Szabóhoz hasonló személyleírásu ember rablógyilkosságot követett el, egy gubát is ellopva. Rosszat sejtett és feljelentette a csendőrnél az esetet. Ez vezetett a gyilkos nyomára, akit Ujfehértön le is tartóztattak rövid időn a feljelentés után.

A debreczeni kir. törvényszék, mint esküdtszéki tárgyalta az ügyet Szeőke István dr. elnökle alatt. Szavazóbírák: Kolbenhayer Kálmán dr. és Budaházy Zoltán dr. A vádat Bálint Zsigmond dr. képviselte. A vádlottat pedig dr. Abrahám Dezső védte. Rendes esküdtek lettek: Fejér Ferencz dr., Jámbor János, Tikos József, Göczey István, Juhász József, Bartha Mihály, Borbály János, Birinyi Imre, Dusa István, Szath-

máry Ferencz, Tóth András, Szabó István. Pótesküdt: Hochfelder Jakab.

(A vádlott kihallgatása.)

Az esküdtzök megalakulván: Szeőke István dr. elnök tíz óraker nyitotta meg a főtárgyalást, mely a vádlott K. Szabó Lajos kihallgatásával kezdődött. Vádlott az általános kérdésekre elmondta, hogy L. Szabó Lajosnak hívják, turkevei születésű, 21 éves kocsis. Arra a kérdésre — hogy bűnösnek érzi-e magát, azt felelte, hogy a gyilkosságban nem érzi magát bűnösnek.

Azután elmondja K. Szabó Lajos a gyilkosság részleteit. Ő — ugymond — mikor belépett az istállóba egy botban megbotlott a küszöbön. Azt hitte, hogy Kiss István botja, a ki les reá a sarokban. Sötét lévén: fel kapta a botot és sujtott vele. Ekkor látta, hogy Kiss István az ágyban feküdt és mikor az első ütés érte, felállt és felé rontott, hogy elveszi tőle a botot.

Elnök: És mit tett maga akkor?

— Még egyet ütöttem rá.

— A fejére?

— Igen.

— Mi történt azután?

— Hátra esett az ágyban..

Azután elmondja K. Szabó Lajos, hogy mi indította őt arra, hogy megtámadja éj idején Kiss Istvánt. Elmondta, hogy Kiss István mindig uralkodni akart fölötte, parancsolgatott neki, sőt lenézte és gunyolta. Mikor az összekoczanás történt közöttük, Kiss István fenyegette őt — ugymond, — de ő sohasem mondta, hogy meg fogja ölni Kiss Istvánt.

(Az áldozat apja.)

A vádlott után az öreg Kiss Istvánt, a meggyilkolt kocsislegény apját hallgatta ki a törvényszék.

Tözszyökeres magyar ember, a ki nagy hangosan követelte, hogy csak halálát kívánja Szabó Lajosnak:

— Halálát, halálát — hangoztatta folyton.

Vallomása egyébként csak abból állott, hogy fiára vonatkozólag mondott el néhány adatot, t. i. hogy józan, békés legény volt és nem kötekedő természetű.

(A tanuk.)

Kerekgyártó Mihály a két legénynek gazdája volt. Az ő tanyáján történt az eset. Csupan annyit tud az előzményekről, a mit Vattó Zsigmondné, a szomszéd asszvnnyától hallott, hogy a két legény ingerülten czivakodott. Ő beszélt ugyan a lelkükre, hogy béküljenek ki, de mitsem használt vele. Elmondja aztán, hogy mint találták másnap reggel holtan Kiss Istvánt az istállóban, vérbe fagyva.

Kerekgyártó Mihályné, az előbbi tanu felesége ugyanilyen értelemben tett vallomást.

Vattó Zsigmondné Kerekgyártóék szomszédja. Valami gégebaja van és igen nehezen érthető a szava. Azt a jelenetet mondta el, a mikor az udvarban a két legény czivakodott. Olyas valamit hallott, hogy Kis István „uralkodni akart” Szabó Lajoson.

— Milyen ember volt Kis István? jó fiu volt?

— Jó volt az kérem, nem kötekedett senkivel.

— Megmondta a szomszédjának amit hallott?

— Igen elmondtam, hogy kibékítsék őket.

Szabó Lajos vádlott: Tekintetes törvényszék, Vattóné ott sem volt akkor, mikor czivódtunk.

Tanu: De igenis ott voltam. Vattónét ezután megeskette a törvényszék.

Madácsy József tanu kihallgatása következett. Madácsy sógora Kerekgyártónak és az emlékezetes napnak előtte jött Debreczenbe, hogy mint póttartalékos megkezdje szolgálatát. Kiss István a meggyilkolt kocsis elkísérte a vasúthoz.

— Mit beszélt magának Kiss István utközben?

— Azt mondta, hogy Szabó megöléssel fenyegette.

— Nem mondta, hogy fél tőle?

— Nem mondta.

Elnök (vádlotthoz): Van valami megjegyzése e vallomásra?

Vádlott: Tekintetes törvényszék: én nem mondtam, hogy agyonütöm.

Szabó Lajos különben mindvégig tagadta, hogy előre fenyegette volna Kiss Istvánt.

Herskovics Sámuel szállásadással foglalkozik Debreczenben. Ráismer Szabó Lajosra, mint arra, a ki a vasúttól október 26-án éjjel nála töltötte az éjszakát. Noha mikor jött botot nem látott nála: reggelre kelve kereste a pálcáját. Herskovics az elveszett pálcza helyett adott neki másikat, mire Szabó reggel öt óra előtt eltávozott.

— Nem mondta, hova megy?

— Még előző este mondta, hogy egy tanyára megy, de hogy melyikre, azt nem kérdeztem tőle.

Herskovics Sámuelné szintén ilyen értelemben tett vallomást.

Ezután a törvényszék Rác Károly kabai embert hallgatta ki. Ő volt ugyanis az, a ki Szabótól egy forintért megvette az elrabolt gubát és aki személyleírásról Szabót felismerte s feljelentette a csendőrségnek. Elmondta, hogy Szabó október 30-án járt ott és a gubát eladás végett kínálta egy asszonnak, aki egy koronát ígért érte. Ő egy forintot ajánlott és noha nem hitte volna, hogy ráhagyja: Szabó odaadta neki.

— Oláhszagot éreztem a gubán — ugymond — és meg is kérdeztem tőle: nem lopta-e? Azt felelte, hogy vette, de Turkevén nem viselik, azért adja el. Mikor aztán az ujságban olvasta az esetet, a személyleírás nagyon illett a gubás emberre, mire megtette a feljelentést.

Bálint dr. ügyész megkérdi tanutól, nem óhajtja-e hogy a guba visszaadassék neki, mire Rác azt feleli, hogy jobban szeretné, ha a forintját adná vissza a guba helyett.

(Az orvos-szakértő.)

Dr. Isoó János törvényszéki orvos terjesztette elő ezután szakértői véleményét. E szerint több halált okozó sérülés volt a halott koponyáján és ezek keményebb tárgy többszörös sujtásából eredtek. Az orvosi vélemény szerint Kiss István az ütések folytán nem állhatott fel, sőt guggoló helyzetben sem lehetett, tehát kíván zárva a vádlott azon állítása, hogy Kiss István az első ütés után rárontott és aztán ütött csak ismét, önvédelemből.

Az orvosi vélemény után a vád és védbeszédre került a sor.

(A vád és védbeszéd.)

Dr. Bálint Zsigmond kir. ügyész tartotta meg ezután a vádbeszédet. Részletes és kimerítő tárgyalossággal fenyegette Bálint dr. ügyész a napirenden lévő ügyet különösen hangsúlyozza a bosszu fennforgását, amiből kifolyólag szándékos emberölés büntetéseért kérte bűnösnek kimondani. A lefolyt főtárgyalás során — ugymond beigazolást nyert az, hogy K. Szabó Lajos előremegfontolt

szándékkal, bosszu által vezérelve hajtotta végre e büncselekményt.

Utána Dr. Abrahám Dezső védbeszéde következett. A bosszuállás — ugymond — nem csak a magyar parasztnak sajátsága, haom a mióta a világ fenn áll, a bosszu mindig létezett és dominált a maga birodalmában. Ez esetben azonban inkább paraszt virtusról van szó. Hosszasan és igen értékes jogi fejtegetésekkel fűszerezett védő beszédet mondott Abrahám dr., oda konkludálva, hogy K. Szabó Lajos büncselekménye nem szándékos emberölés, hanem halált okozó súlyos testi sértést képez.

(Az ítélet.)

A kérdések feltétele után az esküdtek visszavonultak. Hat óraker hirdette ki Fejér Ferencz dr. az esküdtek verdiktjét, mely szerint szándékos emberölésben mondta ki K. Szabó Lajost bűnösnek. E szerint a kir. törvényszék vádlottat szándékos emberölés büntette miatt tizenegy évi fegyházra ítélte.

Az angol király betegsége.

Távirati tudósítások.

London, június 27.

(Saját tudósítónktól.) Némi nyugtalanságot okoz a hivatalos bulletinnek az a passzusa, hogy a király ismét fájdalmat érez. Orvosi körökben ezeket a fájdalmakat kedvező jelenségnek mondják és utalnak arra, hogy a királynak mindemellett jó étvágya van és hogy a beteg teljesen lázmentes. A fájdalmak teljesen lokális jellegűek.

London, június 27.

(Saját tudósítónktól.) A király betegségében a krizist szombaton várják. A lapok közül a legoptimisztikusabb a „Daily Mail”, mely cikket közöl a következő felirással: A király a gyógyulás utján. Ugyanez a lap jelenti, hogy a király orvosai a királyné előtt kijelentették, hogy most már garantálnak a király életeért.

London, június 27.

(Saját tudósítónktól.) A király állapotja határozottan javult. A beteg minden iránt érdeklődik, ujságokat és táviratokat olvas, sőt már egy cigarettát is elszitt. Tápláléka bouillon és tej. — Egyik lap jelenti, hogy az operáció alkalmával a kelésből egy font genyt vettek ki.

London, június 27.

(Saját tudósítónktól.) Az üzleti világban nagy az elkeseredés a király orvosai ellen, a kik a közönséget nem értesítették idejekorán a király válságos állapotáról. Azt mondják, hogy a közönséget két-három nappal előbb lehetett volna értesíteni és így az előkészületek költségeit sokan megtakarították volna. A kereskedők kérvényt szándékoznak intézni a parlamenthez a király orvosai ellen.

London, június 27.

(Saját tudósítónktól.) Hamsteadban, Aobotban és néhány más városban zavargások voltak a koronázási ünnepek miatt. Hamsteadban a néptömeg bevverte a rendező-bizottság helyiségeinek abla-

kait. A rendőrség közbelépett a tüntetők ellen és többeket letartóztatott.

London, június 27.

(Saját tudósítónktól.) Berlin és London között szakadatlan táviratváltás folyik. Vilmos császár minden órában kérdezősködik a beteg király állapota felől. A berlini orvosprofesszorok véleménye szerint a király gyógyíthatlan altesti bántalmakban szenved. Orvosi körökben általános a vélemény, hogy a király aligha életben maradhat. Vilmos császár Londonba akart utazni, de a welsi herceg erről lebeszélte.

UJDONSAGOK.

Tiszti rangjától megfosztott lapszerkesztő.

A Gotterhalte miatt.

(Saját tudósítónktól.) Nagyváradnak ismét szenzációja van. A nagyváradai zurnalisztikai kar egy igen rokonszenves, kiválóan agilis és nagytehetségű tagját: Halász Lajos lapszerkesztőt, aki tartalékos tiszthelyettes volt, a katonai becsület-bíróság a napokban megfosztotta tiszti rangjától, mert egy katonai ünnepély alkalmával, ahol Halász Lajos, mint szerkesztő, polgári ruhában jelent meg, midőn a zenekar rázendített a Gotterhalte-re, nem vette le a kalapját az osztrák himnusz hallatára.

Az eset részleteiről a következőket telegrafálja nagyváradai tudósítónk.

A napokban tartották meg Nagyváradon a honvéhadapród iskola záróünnepét, fényes katonai ünnepség keretében. A felavatási ünnepre óriási közönség gyűlt egybe a hadapródiskola tágas udvarán és ott voltak az összes nagyváradai újságírók, köztük Halász Lajos a N. F. U. felelős szerkesztője is.

A mint az ünnepség véget ért, a katonabanda rázendített a Gotterhalte-ra, mire a jelenvolt közönség levette kalapját és hajadon fővel hallgatta az osztrák himnuszt, csupán Halász Lajos szerkesztő nem vette le kalapját, sőt odaszólt a mellette álló hirlapíró kollegájához:

— Ugyan hogy veheted le kalapodat az osztrák nóta hangjaira?

Halász Lajos szavai az ezredparancsnokság fülébe jutottak, mire vizsgálatot indítottak ellene és katonai becsületbíróság elé állították. A 39-ik gyalogezred becsületbírósa fölmentette, de a hadügyminisztérium megsemmisítette ez ítéletet s a nagyváradai tüzérezred becsületügyi választmányát delegálta az ügy újabb megvizsgálására.

Ez a bíróság Halász Lajost megfosztotta tiszti rangjától és mint közlegényt más ezredhez osztotta be. A katonai bíróság indokolása szerint, Halászt azért fosztotta meg tisztirangjától, mert vétett a tiszti becsület ellen.

Az eset Nagyváradon óriási szenzációt keltett s tömegesen gratuláltak a tisztirangjától megfosztott szerkesztőnek, aki egyébként lelkes harczosa Biharban a függetlenségi elveknek s tollával az egész vármegyében általános becsületet vívott ki magának. A nagyváradai polgárság vasárnap este impozáns fáklyásmenetet rendez Halász Lajosnak, aki a törvényhatósági bizottságnak is tagja s a legközelebbi közgyűlésen szóba hozza a rajta ejtett sérelmet. Ugy hirlírik, hogy Nagyvárad város törvényhatósága ebből az incidensből kifolyólag feliratot intéz a képviselőházhoz a Gotterhalte ellen.

A pékek a kenyérárusok ellen.

Sok az eszkimó, kevés a főka.

Hogy a debreczeni piac méreg drága, azt mindenki jól tudja, kit sorsa arra kárhóztatott, hogy élelmi ezikeit onnan szerezze be. Ilyen fogyasztó közönsége igen sok van Debreczennek, mert hiszen születésével nem örökölhét mindenki egy tanyát.

Különösen a péküzletek tulajdonosai, a kenyérárusok hisznek ki szépen Debreczenben. Ökölnyi a zsemle, vesszővékony-ságu a kifli, méregdrága a kenyér. Ezek a jólelkű árusok kényük-kedvükre vannak bocsátva és úgy szolgálják ki a közönséget, amint nekik tetszik. Hol van például olyan szabályrendelet, mely meghatározná, hogy egy zsemle mennyi súlyu legyen? Ki törődik azzal, hogy a kenyérárus mennyi kenyeret ad 20 fillérért? Senki! Ez olyan szabad ipar, mely egyedül az árus lelkiismeretére van építve.

Annál csodálatosabb hát, hogy a helybeli pékek és kenyérsütők tiltakozó irást nyújtottak be az Ipartestülethez, melyben azt kérelmezik, hogy a vidéki kenyérárusok tiltassanak ki Debreczen piaczáról, mert veszélyeztetik az ő eksziztenciájukat.

Nem tudja az ember hirtelenében, bámuljon-e, vagy bosszankodjék e vakmerőségen! Mit is akarnának a tisztelt pékurak? Hogy Debreczen város fogyasztó közönsége minden verseny kizárásával ki legyen szolgáltatva az ő saját ugytetszésüknek. Hiszen ha ez óhaj-tás teljesülésbe menne, megtörténnék, hogy oly zsemleket és kifliket kapna pénzeért a közönség, melyet csak góreső-vel lehetne észrevenni.

Az Ipartestület — nagyon helyesen — elutasította az indokolatlan kérelmet, hivatkozással azon miniszteri rendeletre, mely megállapítja, hogy élelmiczkék

behozatala a város piaczára szabadon gyakorolható.

A pék és kenyérsütő-urak ne a vidéki árusok kizárásával, hanem a verseny felvételével igyekezzenek megkedveltetni áruikat a fogyasztó közönséggel. Mihelyt nagyobb lesz a zsemle, olcsóbb a kenyér, nem lesz szükségük siralmas kifakadásra. Megélhetnek Debreczenben urimódon.

Óhajtanó, hogy a vidéki kenyérárusok minél tömegesebben látogassák Debreczen piaczát, mert csak így remélhető, hogy a piaczról vásárló közönség jó és olcsó kenyeret kap.

Kenyérre szüksége van a legutolsó szegény embernek is, épen azért a kenyérárusok monopolizálni a legnagyobb foku visszaélés lenne.

Örvényből — a halálba.

A perdita tragédiája.

Dodó főhadnagy egyik problémája azt a hatalmas kérdést fejtegeti: melyik szerelem nagyobb: az-e, a mely elbuktatja a szüzet, avagy amaz, a mely megtisztítja a sártól és fölemeli a bünbe esett asszonyleányt?! — Künn a kórház egyik betegágyán élet-halál között fekszik egy fiatal leány, a ki kívül esik a Dodó számításán. Elbukott, mert szeretett; — ott élt a bünös moesárban a többi lápvirággal s most halni vágyott mert újra szeret, reménytelen, boldogtalan szerelemmel. A két lehetőségnek közös hősnője halálra száruva vergődik a fehér ezíha alatt; tragikum a nem oldja meg a szerelem problémáját s a töprengő Dodó cigarettára gyujtva flirtelhet tovább óránkint változó barátnőivel.

A főhadnagynak egyébként annyi köze van a tegnapi esethez, hogy egyik daliás bajtársa, Bandi hadnagy az oka. Vagy talán ő sem és nem terhel bün a Ninette tragédiájáért senkit, csak egy feszes hadnagyi uniformist, csak egy pajkos „Es ist überreicht“ bajuszt.

A perditát Marusán Annának hívják a keresztlevele szerint, de abban a világban, a hol élt — Ninette volt a neve. A Késes-utca egyik hirhedt mulatóhelyén fél évvel ezelőtt tünt fel a szép szőke lány, a pajkos, a vidám Ninette és csakhamar kedvence, startja lett a szerelemvásárnak. Az urak szereték, ő maga azonban csak Bandiért epedt. Tudta, hogy hiába, tudta, hogy ezéltalanul és szabadulni kívánt a boldogtalan szív gyótródásától.

Délelőtt egyedül volt tegnap emeleti lakosztályában és három bucsulevlet írt. Mikor végzett az irással, fölba-jtott egy marólaggal teli poharat és ágyára rogyva, várta a halált. Sikoltozására összefutott a ház népsége és orvosért szaladtak, a ki rögtön ellenszert adott be az életunt Ninettnek. A leány valamivel jobban lett és klszállították a kórházba, hol súlyos belső sőrülésekkel — életveszedelemben forog.

Eddig szól a perdita története.

Népmegváltó honatyák.

A margittai képviselőválasztás.

A nagyváradai „Szabadság“ közli az alábbi érdekes leleplezést, — a mely — ha tényleg megtörtént — szo-

moruan illusztrálja, mennyire félre lehet vezetni a jámbor magyar parasztnépet.

Szatmári Mór, a margittai kerület megválasztott képviselője minden felhasználta, hogy mandátumhoz jusson. Minden eszközt válogatás nélkül, mint több függetlenségi honatya társa. De a fogynak két éle van.

Barta Ferencz belényesi képviselőnek a napokban üzenték meg választói, hogy ne jöjjön a kerületébe, mert agyonütik, azért mert még mindig fizetik az adót. No igen, mert Barta Ferencz azt ígérte nekik, hogy nem fizetnek adót, ha ő lesz a képviselőjük. Így járhat Szatmári is, mert ő is hasonló eszközökkel harszott, bár éppen ezért nem valószínű, hogy képviselő marad. Böven van anyag petícióra.

A választás eredménye felől a délutáni órákban már mindenki bizonyos volt. A korteskedni kijött függetlenségi képviselők nagy gaudiummal utaztak el a vonaton Nagyvárad felé.

A győzelem oroszlanrészét maguknak vindikálták, talán nem ok nélkül, hisz jártak-keltek a községekben és tüzes szónoklatokat tartottak a függetlenség magasztos eszményiről.

Együtt ültek egy kocsiában: **Longyel Zoltán** és **Barta Ferencz** képviselők. Arról beszéltek — nem sugdosódva, hangosan — hogyan kell eredményesen korteskedni, a népet magukkal ragadni. Közben így szólt **Lengyel Zoltán**:

— *Én betanultam Barabás Bélának három beszédét. Azokat mondom el, csak az aradi dombokat hagyom ki belőlük.*

Barta Ferencz erre azt válaszolta, hogy ő hatásosabbnak tartja a **Rátkay László** szónoklatait, egyet azonban megtanult a **Barabási** közül is. Ő is három beszédet tud különben.

Igy beszéltek e népmegváltó honatyák. Nem követünk el indiszkréciót a megírásával, hiszen hangosan, öntelten beszéltek egymás között, hallhatta a vasúti kocsi mindenki. Ime: ilyenek ők, a népmegváltó honatyák. Betanulnak három szónoklatot, azután kiállanak a nép elé és kijelentik, hogy ők váltják meg ezt az országot.

* **László napja.** *Debreczenben*, mint mindig, tegnap is zajos — vidám volt **László napja**. Jó barátok, jó ismerősök egymásnak adták a kilíneset a **Lászlók-nál**: minden jókat, sok **László** napot kívánva. Különösen sokan keresték föl üdvözlétükkel **Abrahám Lászlót**. *Debreczen* város tisztí főügyészét, a legjelesebb **Lászlók** egyikét, ki hivatali helyisége terített asztalánál fogadta a közgyűlési tereméből átsétáló gratulálókat.

* **Adóketési munkálatok.** A *debreczeni* pénzügyigazgatóságnál most folynak az adóketési bizottsági munkálatok előkészítései. Már a napokban elkészül az adóketési bizottság munkaprogramja is, kerületek és üzletágak szerint csoportosítva, míg maguk a ketési munkálatok előreláthatólag csak jövő hó közepén fognak megkezdődni.

* **A titokzatos idegen megőrült.** Pár nappal ezelőtt hírt adtunk arról a rejtélyes emberről, akit a budapesti államrendőrség városról városra utaztatott detektívjei kíséretében s így *Debreczenbe* is elhozott. Tőlünk visszavitték *Budapestre* s a fővárosi lapok most a következőket írják róla: Nagy riadalmat okozott annak idején a Váci-körut és **Andrássy-ut** sarkán **Réiner Aladár** 22 éves kereskedősegéd. A villamos vágányok közé állott s neki akart rohanni a vele szembe robbogó villamos kocsinak, miközben hangosan kiabálta:

— *Anarkista vagyok!* Fölrobbantam az egész világot. — A közelrendőr azonban csakhamar értelmetlenné tette az elkeseredett világgyűlölőt s bevitte a rendőrkapitányságra. Itten **Reiner Aladár** ügynöknek nevezte magát s azt mondta, hogy *Debreczenből* került a fővárosba. A rendőrség nagy bölcsen valóságos anarkistát látott a szerencsétlen emberben s két detektívvel lehozta **Reinert Debreczenbe**, hogy megállapítsák személyazonosságát, A kutatás hiábavaló volt, senki sem emlékezett rá, hogy **Reinert Debreczenben** valaha látta volna. Fölvitték újra a fővárosba s mivel valamit csak kellett vele csinálni, találomra megvizsgálták elméleti állapotát. Ekkor jöttek csak rá, hogy a szerencsétlen embernek csupán annyi köze van az anarkistákhoz, hogy az elméje megvan háborodva. Elszállították a lipótmizei örültekházába.

* **A maturánsok bankettje.** A főgymnasium érettségét tett növendékei tegnap este bankettet rendeztek, — a mely egyúttal bucsubankett is volt — az **Angol Királynő** szállodában. A banketten 48 növendék vett részt és ünnepélylyé avatta **Nagy Gyula** kormánybiztos, orsz. levéltárnok és **Dóczy Imre** megjelenése. A banketten néhány igen szép buzdító felköszöntőt halottunk, amelyek remélhetőleg jó hatással lesznek a fiatal maturánsok jövő munkálkodásait illetőleg.

* **Honvédekredek összpontosítása — Debreczenben.** A honvédekredek ideai összpontosítása — a mint jeleztük is — városunk környékén lesz s a napokban megkezdve — augusztus 3-ig fog tartani. Tegnap érkeztek a szálláskészítő tisztek és ma jön már az első ezred is — *Budapestről*, az I. honvédegyalozezred 1., 2., 3. és 4. zászlóalja. Hétfőn érkeznek a *Jászberényiek*, a II. ezred 3. és a *Gyulai* helyőrség 1. és 2. zászlóalja. **Julius 14-én Budapestről** jön az I. honvédegyalozezred 3. zászlóalja és 21-én *Nagyváradról* a IV. gyalozezred 1., 2. és 3. zászlóalja.

* **Athelyezés.** **Lukács László** pénzügyminiszter **Makovicska Gusztáv** *debreczeni* pénzügyigazgatósági számellenőrt a pénzügyminiszteri számvevőséghez helyezte át. Távozásával egy számtisztai állás üresedett meg, melyre legközelebb pályázat hirdettetik.

* **Az iparos ifjak Bösörményben.** A *debreczeni* iparos ifjak dalköre — mint értesülünk — vidéki kirándulásokat tervez, amely alkalmakkal dal, zene, szavaltat és felolvasással egybekötött táncestélyeket rendeznek a dalkör javára. A jövő héten *Bösörménybe* rándul ki a dalkör és az ottani nagyvendéglő termében rendez estélyt, érdekesnek ígérkező műsorral. Az iparos ifjak élén **Dávid-**

házy Kálmán, az ipartestület alelnöke áll, aki most is, mint mindig, a legnagyobb elismerést érdemlő buzgalommal működik a kirándulás sikere érdekében. A *bösörményi* kirándulás után más közeli városokban megismétli az estélyt az iparos ifjuság.

* **Hajdu-Szoboszló adója.** *H.-Szoboszlón* **Julius 7-én** kezdődik és valószínűleg aug. 5-ig tart az adóketési bizottság munkája. A bizottság elnöke **Lévay Márton** ügyvéd, míg a pénzügyigazgatóság részéről **Mágoesi Sándor** pénzügyi titkár lesz jelen.

* **Nagyigényű hetes.** A tolvajkompániában is megvan a rangfokozat. Egyik beelégszik azzal is, ha egy tyukot elberhelhet, míg a másik értékesebb tárgyak után epeszti vajudó szívét. Ez utóbbiak közé tartozott **László Alajos földesi** születésű 21 éves legény is. *Debreczenbe* került hetesnek egyik harmadrendű kávéházba. Itt úgy beleszokott a vig életbe, hogy magát is vendégnek képzelte. Az uraskodási mánia beárnyékozta a szívét s minekutána pénze nem volt a mulatsághoz, a gazdája aranyóráját, revolverét s egyéb értékes tárgyait magához vette és megugrott. A kávé jelentésére a rendőrség keresi a nagyigényű tolvajt.

* **Igazgató-tanácsülés a főiskolában.** A *debreczeni* főiskola igazgató-tanácsa ülést tart f. hó 30-án reggel kilenc órakor a kollegium kis tanácstermében. A gyűlésen folyó ügyeket intéz el az igazgató-tanács.

* **Negyven napos zárlat a kutyákra és macskákra.** A *debreczeni* rendőrfőkapitányság a következő hirdetményt teszi közzé:

Debreczen sz. kir. város rendőrfőkapitánysága által közhírré tétetik, hogy a város területén a kutyák és macskák között veszteségi eset fordulván elő; ezen állatokra mai naptól 40 naptól zárlat rendeltetett el, minélfogva figyelmeztetik a város lakossága, hogy az 1888. évi VII. t.-cz. végrehajtási rendelkezésének 188. §-a értelmében köteles ezen idő alatt ebét és macskáját szoros őrizet alatt kötvé tartani s kutyáit harapás ellen biztos szájkosárral ellátni s pórázon vezetni, mert az ezen rendelet ellenére szabadon járó ebek és macskák ki fognak irtatni; a tulajdonos ellen pedig a kihágási eljárás meg fog indíttatni.

* **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon jó rokonok, barátok, ösmerősök, kik felejtetetlen jó gyermekünk **Varjas István** végtisztességtételén, szivesek voltak megjelenni és ezzel mély fájdalomukat enyhítették, fogadják ezuton is őszinte köszönetünket. *Debreczen*, 1902. június 27. Idb. **Varjas András** és neje.

x **Felhívás:** Az összes budapesti napilapok, folyóiratok és szaklapok, valamint a bécsi és külföldi napi és hetilapok előfizetőinek figyelmét felhívjuk arra, hogy a **Székely Imre** szerkesztő „*Hirlapterjesztő vállalata*“ (Miklós-utca) kiadóhivatalában bármely fővárosi lapra előfizetések elfogadtatnak. Mindazok, a kik a lapot a „*Hirlapterjesztő vállalat*“nál rendelik meg, a lapok kiadóhivatalában csakugy, mint eddig, mint előfizetők szerepelnek és a lapok a postán, külön czimszalag alatt érkeznek az előfizető nevére, illetve címére és azokat a postahivatal már a *déli órákban külön ezen célra alkalmazott lapkihordók* által kézbesíti. Mindazon ked-

vezményeket, melyet a lapok előfizetőiknek adni szoktak, a „Hirlapterjesztő vállalat utján előfizetők is épen úgy élvezik, mintha egyenest a kiadóhivatalnál fizettek volna elő és azonkívül minden előfizető ingyen kapja a teljes czimtartalmat, 1903. évre szóló, „Debreczeni képes naptár.” A megrendelőknek nem kell postautalványt írni, a postautalvány feladásával nem kell bibelődni és még a postautalvány bélyegköltségét is megtakarítják.

MULATSÁGOK.

Pusztai népiünnepély. Közeleg a nagy nap, június 29-ike, melyen a *Jabloneczay*-fele pusztán eddig nem remélt látóközönségnek lesz része az érdeklődő közönségnek. A tanya ifjuságából összeválogatott műkedvelőtársaság egy kétfelvonású, érdekes népszínművet fog előadni, melynek ezime: „Az ezüst pohár.” Ez előadást lovasmutatványok és löverseny előzi meg. Lesz még dalárda, fátyoltáncz, szőlőének és két néma kép görög tüz mellett. Szóval a rendezőség mindent elkövet, hogy a csekély távolságra levő tanyára kiránduló közönség kellemes időt talszon. Etelről, italról s egyéb kényelemtől is történt gondoskodás. Indulás Debreczenből a Józsakertig délutáni 4 órakor, honnan kényelmesen be lehet sétálni a tanyára. Belépődíj személyenként 60 fillér. A kik tévedésből meghívót nem kaptak, azok is szívesen fogadtatnak. Reggel karavánvonat áll a visszatérő közönség rendelkezésére.

TÁVIRATOK.

A király szemléje.

Lajtha-Bruck, június 27. A király *Rajner* főherczeggel, *Beck* báró vezérkari főnökkel és az idegen katonai attasékkal ideérkezett. Ő felsége első sorban szemlélet tartott az 1. és 4. bosnyák gyalogezreden és nagyon megdicsérte a csapatokat. Azután a 14. hadtest tüzérségi ezredét szemlélte meg a király, majd megnézte a *Hinterstoisser* százados parancsnoksága alatt álló léghajózási osztályt. Délután a lövőiskolát nézte meg a király.

Egyetemi hallgatók és munkások harcza.

Zágráb, június 27. (*Saját tudósítónktól.*) Keddre virradó éjjel tizenkét államvasuti munkás és négy egyetemi hallgató között véres verekedés volt. A vasuti munkások közül heten részint súlyosan, részint könnyen megsebesültek. A diákok csak könnyű sérülést szenvedtek. A járásbíró tegnap két-két heti elzárásra ítélte, a másik kettő még nem került meg.

Megégett gyermekek.

Nagy-Szeben, június 27. (*Saját tudósítónktól.*) *Klár* napszámos tegnap magára hagyta otthon két gyermekét, egy négy éves fiuskát és egy hét éves leánykát. A két gyermek az udvaron lévő sertésólban játszott és e közben valahogy tüzet fogott a sertésól. Mire a tüztőlők odaértek, a két gyermeket már halva találták a szénne égett deszkák között.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Családi dráma a tanyán.

A mai esküdtszéki tárgyalás.

Érdekes és jogászörökben méltó érdeklődést keltő bűnygyben tart ma tárgyalást a debreczeni kir. törvényszék, mint esküdtbírószék.

Egy alig pár hónapos házasság férj kerül vádoltként az esküdtszék elé, a ki elvakult féltékenységében viruló, szép fiatal feleségét több baltacsapással összevagdalta, úgy, hogy az ártatlanul vádolt nő csak a kórházi orvosok gondos ápolásának köszönhetette életben maradását.

A véres esetet a következőkben ismertetjük:

Valku János, h.-bőszörményi születésű, 24 éves tehenész a *Knoll* Rudolf tanyáján volt alkalmazva. Ez év január első napjaiban megnősült. Régi imádottságát, a szép *Zelenka* Juliánát vitte haza tanyái lakásába feleségül, a ki szintén *H.-Bőszörményben* született s *Valku*nak gyerekkorától ismerőse volt.

A szép menyecske hűséges szerettel ragaszkodott férjéhez. Különbösen is jámbor természetű nő volt, aki tiszta szívet, moesokatlan lelket vitt férjéhez nászajándékkal.

Egy szép napon azonban egyik jóbarátja elmondta *Valku* Jánosnak, hogy felesége megcsalja, nem törődve azzal, hogy a gonosz hírközlésével mily éles tört ver a szerelmes *Valku* könnyen lobbanó szívébe. Elmondta, hogy a szép menyecske titkon a *Valku* öcsésével, *Mihálylyal* szerelmeskedik.

E szörnyű hír hallatára a kedélyes *Valku* Jánosnak komor köd ült a szívére. Örületes elhatározás vert gyökeret a lelkében:

— Nem tűröm, hogy más ölelje! Nem tűröm, hogy hátam megett másnak suttogjon szerelmes szavakat. Ha igen, akkor jaj neki is, nekem is! . . .

Február 26-án este történt. *Valku* az egész éjet álmatlanul fekvé töltötte ágyában. A féltékenység ezerszemű szörnyetege szorongatta epedő lelkét. Most már nem kételkedett többé. Hiszen az asszony is azt vágta vissza neki az este, hogy szemére lobbantotta hűtlenségét:

— Most már nem kellesz; nem is kellettél soha!

Hajnalodott, mikor felkelt ágyából. Felesége nem volt a szobában. Rémképek léptek a téltékeny férj elé. Most bizonyosan megint a szeretőjével van együtt! Ott volt egy éles balta a szegletben. Vad haraggal ragadta meg s kiugrott a szobából.

Felesége a szomszéd lakásban lakó *Hegedüs* Imrénél volt. Ide rontott be a felhevült férj s mitsem gyanító feleségére egy iszonyu csapást mért. Sikoltva rogyott össze az ártatlan asszony, míg *Hegedüs* és felesége kifutottak a szobából segítségért kiáltozva.

A megvadult *Valku* még több ütést mért felesége fejére, ki vérbefagyva maradt a szoba padozatán. *Valku* meg véres tétlétől megriadva, elfutott a tanyából, de a rendőrök még aznap kézrekerítették.

Szándékos emberölés kísérletével vádolva kerül az esküdtszék elé a féltékenység sajnálatos áldozata. Maga sem tagadja a tettet, csupán az előre megfontolt szándékot nem ismeri be.

A mai tárgyaláson a vádoltat *Dr. Freund* debreczeni kiváló ügyvéd fogja védeni.

§ **Egy botlás következményei.** A botlás alatt ne tessék valami pikantériát érteni. Itt szószerint értjük a botlást, — annál is inkább, mert csupán arról van szó, hogy egyik ember a másikba megbotlott, a mi elvégre igen gyakori eset és rendszerint egy rövidke „pardon”-nal el lehet békésen intézni. A közeli Hajdu-Bőszörményben azonban úgy látszik ez nem bevett szokás, mint például egyebütt. Ha ott megbotlik valaki, a törvényszéken végződik az ügy, még pedig egy zsarolási bűnper keretében. *Tardi* Gábor az utca ajtóban állt, mikor *Tóth* János, kezében egy korsó borral, elment mellette. *Tóth* megbotlott *Tardi* lábában, mire a korsó kiesett a kezéből és összetört. *Tóth* azt követelte *Tarditól*, hogy fizesse meg az összetört korsó és a bor árát, de mikor ez nem volt erre hajlandó, két társával, *Poesy* Gáborral és *Kiss* Mártonnal rátámadtak és a korsó cserepeivel bevették *Tardi* fejét. Súlyos testi sértés és zsarolás miatt emelt vádat ellenük *Tardi* Gábor. A debreczeni kir. törvényszék miután az ügyész *Kiss* Márton ellen a vádat elejtette, *Poesy* Sándort két heti, *Tóth* Jánost pedig egy heti fogházra ítélte.

REGÉNYCSARNOK.

A SZERELEM HATALMA.

Regény.

Irta: *Jabloneczay Kálmán.*

IV.

A szenvedély rabja.

(Folytatás)

Minden másodperczben nagyot bölintett szegletes fejével.

A mikor a *Budzsa* elnöke elvégezte egy európai ügyészhez illő, légből kapkodott vádbeszédét, a *Karzsa* elnöke szigorubb vonásokat erőltetett arczára és komor, vastag hangon megszólalt.

— Oldjátok fel a foglyokat!

— Egy percz alatt le volt testük-ről hámozva a raffia kötél.

— Ti országos szamarak — fordult a hűledező elnök felé — hogy tudtok ilyen ostobaságot csinálni?

Valakit csupán azért halálra ítélni, mert közzénk tévelyedett. — Ti ökrök ha ezt a fejedelem megtudja pedig megfogja tudni, foszlánynyájkorbácsolhatja a talpatokat.

E fenyegető szavaktól a törvényt szék száraz testü elnöke úgy meg szeppen-hogy alig tudták társai a *Karzsa* keretéből eltuszkolni.

— Fiaim mondá a tábla elnöke — most még a fejedelem elé kell mennetek — ki az utolsó — megmásíthatatlan ítéletet kimondja feletteket.

Vitték — azaz hajtották őket a fejedelem udvarába.

A fejedelmi kastély csupán egy nagy formátlan sátorból állott, melynek ponyva szerü teteje legalább néhány száz darab. bölény bőrével volt bevonva. A homlokzatnak díszül állott a sok legyilkolt állatnak a feje, és az össze csoportosított szarvak egy valóságos korona alakban egyesültek a bejárat felett.

A sátor belsejében együtt ült az udvar. Elefánt esontókból elég műértéssel össze tákolt trónuson diszlekedett a legrettenesebb fejedelem; a fehér ragyogó

trónusról mosolygott le a minden pallosok ura a már agyon gyötört utasokra.

Ott álltak elfásult egykedvűségben Tardos és Babill a legrettenetesebb ember előtt.

Nem félték, nem remegtok, sőt mutatni látszottak a sorsnak ezen változatos szeszélyein. Tardos néha-néha mosolygott is, midőn tekintete a legpoesékabb vonásokra tévedett. Kik vagytok? !!

Folyt. köv.

Fényképező

kamara legalkalmasabb ajándék. Kellemes szórakozás és hasznos időtöltés. Ingyen oktatás és utasítás. Tessék árlapot kérni **Komáromi József** fényképezési szaküzletéből: Debreczen, Piacz-utca 12 sz.

Vászon, kész fehérnemű,

Menyasszonyi kelengye, Szőnyeg, függöny, Butorszövetek

↔ nagy raktára ↔

Donogán és

Somossy

Kunz József és Társa
utódai cégénél — Kis-
templom-bazár.

586. v. k. szám.

1902.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 1168 1902. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint debreczeni ipar és kereskedelmi bank és a többi foglaltatók részére Konez Ákos és társai debreczeni lakosoktól 540 kor. tőke, ennek 1901. évi november hó 12. napjától számitandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 81 kor. 50 fill. perkölttség erejéig 1902. évi április hó 24-én bíróilag felülfoglalt és 2735 koronára becsült butorok és egyebekből álló ingóságok 1902. évi július hó 3-án délelőtt 10 órakor kezdetét veendő és Arany János-utca 28 sz. alatt megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1902. évi június hó 2-án.

Sugár Gyula
bírói kiküldött.

Hol a jó és olcsó! *Fazekas Kálmán*nál Hatvan u. sz. (Koszarusház), hol mindennemű földfestékek valamint pillanat alatt száradó szobapadló és butor lakkok, firnisz, vékony és vastag asztalos enyv 38 kr. kilója és minden e szakmába vágó cikkek olcsóbban mint bárhol a nagyérdemű közönség rendelkezésére állanak. 100 kiló portland 5, 100 kiló román 3 kor.

KITÜNŐ
Ráczürmös és
Asztali fehérbor

házikezelésű, literes üvegekben —
ugyszinte 40—50 hektoliter tavaji
termés.

homoki bor eladó

Kovács Mihály

fűszerkereskedésében, gróf Dégenfeld-tér

Zacherlin

Kapható Debreczenben: Bán László, Csanak József, Csillag József, Csieső Lajos, Deutch Lajos, Félégyházi János, Jóna és Jóna, Fritsch Károly, Ganovszky Lajos, Geréby Fülöp, Göcsey István, Havas József, Hirsch Ferencz, Jánossy Béla, Klein Bernát, Kohn Henrik, Komlóssy Lajos, Kondor J. & fiai, Kontsek Géza, Kornhoffer József, Kovács Mihály, Lindenfeld J. Jenő, Lusztig Károly, Lusztig és Bán, Máyer József, Neumann & Weisz, Parti Ferencz, Rickl J. Zelmos, Ifj. Rózsa Lajos, Rosenfeld R., Rosenthal Dániél, Rosenthal Sándor, Róth Antal, Roth Ignác, Szent Királyi Tivadar, Tóth Kálmán, Térei J., Váray József. **B.-Ujfalu:** Ifj. Weiszberger Ignác. **Er-mihályfalva:** Lévy Vincze, Grósz Samu, Pollák Mórész. **H.-Böszörmény:** Gemunbeck József. **H.-Nánás:** Slachta János. **H.-Szoboszló:** Körner Béla. **T.-Füred:** Kohn Jakab, Weizmann József, Kiss Géza Ernő.

Szt. MARGITSZIGETI gyógyfürdő BUDAPESTEN

nyári és téli gyógyhely.

3° C. kénes hévforrás, thermai-, iszap-, villamos-fény-, mesterséges szénsavas forrólug-, mindennemű gyógy- és edző-(Kneipp) fürdők. Svéd gyógyterem. Napfürdő. 150 hold árnyékos park. Csusz. köszvény, ischiss, ízületi bántalmak, emésztőszervi bajok, szivbetegség, vesebántalmak, vérszegénység, ideggyengesség ellen. — Szt. Margitszigeti üditővíz, elsőrangú szénsavval telített ásványvíz, mint asztalvíz legjobban ajánlva

BORSZÉK.

BORSZÉK gyógyfürdőbe — utazásra évek óta kiismert legjobb és legkényelmesebben berendezett 4 ülésű „Landauer kocsis” fogatokat mérsékelt árban megrendelhetni elindulás előtt 3—4 nappal előre Miklós Görög fogatok tulajdonosnál Szász-Régenben.

Közlekedés: Julius 1-től kezdve, naponta 2 kocsis indul: Szász-Régenből reggeli 7 óras vonattal Rotosnyán megebédelve, O-Topliczán lóváltással este 7 órakor Borszékbe érkeznek.

Sürgönyezim: GÖRÖG Landauer Szász-Régen.

Szines és fehér Batiszt

Mosó Blousok remek választékban
olcsón kaphatók a

Párisi divat áruházban

a főposta mellett.

Katonai ügyekben

ha törvényes jogezimen alapulnak, pl. reklamáció mint családfentartó, öröklött mezőgazdaság birtokosai kivételes szabadságolások, kivételes nőülési engedélyek, önkéntesi, sorozási, utlevél, illetőségi és tiszti ügyekben a leglekiismeretesebben jár el, jogtanácsosa útján szerzi be a hozzá való okmányokat.

Katonai ügyvivőség

Budapest, VIII., József-körút 22. szám.

Egyetlen nyilvános megbízható katonás iroda. Tessék a címre ügyelni s min. című vállalatokkal össze nem téveszteni!

Divatos

női mosó ruha szövetek:

BATISTOK, ZEPHIREK,
ÁTTÖRT KELMÉK . . .
SZINES

ANGOLVASZNAK
COSMANOSI

SZINTARTÓ INDISCH-
FOULARD, SAVANNAH,
CHINE CSIKOS ÉS

KOCZKAS VASZNAK
Métere 27 kr.
és 32 krajczár.

SZERB ÉS CSALÁNY-
VÁSZNAK

15 krajczártól
22 krajczárig.

TURISTA INGEK

nagyválasztékban

SZABO LAJOS FIAI czégnél
Debreczen, Rózsatér.

Az olvasóhoz!

Az *Egyetértés* ma az egyetlen újság, a mely függetlenül pártoktól, érdekes csoportoktól védi az ország nagy igazait, jogait, alkotmányát. Ez őrségen nem ismer tekintetet, alkuvást, köntörfalazást.

Távol minden befolyástól, pártok szűk szempontjaitól s minden más egyébtől, a mi a szabad eszmék küzdőit eltérítheti, fegyverit a magyarság szolgálatába helyezi és törekvéseit győzelemre vinni a legforróbb óhajta. Harminczöt éves múltjára büszkén hivatkozhat az *Egyetértés*, mert olyan sikereket ért el, a milyeneket alig mutathat föl kontinentális lap.

Manapság politikai legfőbb célja abban csucsosodik ki, hogy kivívja az ország gazdasági önállóságát. E nagy eszme szolgálatába sorompóba áll mindenkor és soriba csoportosítja az összes intellektuális erőket, a melyek e nagy feladat kiküzdésére hivatva vannak. Együtt harcol mindazokkal, a kikkel e nagy idealban találkozik: szembe száll mindazokkal, a kik ellene szegülnek.

A székesztőség, megerősödve az irodalom és a zsurnalisztika legjobb munkásaival, élén *Fenyő Sándor* főszerkesztővel és *Eötvös Károlylyal*, nagynevű szépirodalmi főmunkatársával, lelkesen és szeretettel szolgálja e kitűzött céllokat. Arra törekszik az *Egyetértés*, hogy hirszolgálat a legkimerítőbb legyen, gondoskodik érdekes és aktuális olvasmányokról bőségesen, tárczarovata változatoság dolgában kimeríthetetlen.

Hirrovata a közélet mindenágra kiterjed: azon igyekszik, hogy bő és érdekes legyen; tanügyi, törvényszéki és egyházi rovatában minden jelentős eseményről részletesen beszámol, közgazdasági rovatának pedig olyan nagy teret szentel, hogy az felölelhet mindent, a mi a gazdaság körébe esik.

Mint a nemzeti ügyek és érdekek védője és harczosa, kéri az *Egyetértés* a nagy közönség támogatását.

Eötvös Károly tovább írja feltűnést keltő nagy munkáját:

Az eszlári nagy pert.

Egyre fokozódik az *Egyetértés* nagynevű szépirodalmi főmunkatársa e művének nagy érdekessége. Az eddig megjelent közleményeket az újonnan belépő előfizetők külön lenyomatba, díjtalanul kapják meg.

Karácsonyra az Egyetértés nagy meglepetésben részesíti olvasóit.

Erdekes és értékes lesz, a mivel kedveskedni fog, olyan nagyszabású ajánlók, a melyhez hasonlót csak a külföldi nagy lapok jutattnak közönségünknek.

Az új évnegyedben feltűnést keltő új regény közlését kezdi meg:

Sienkiewicz,

a világhírű lengyel író, egyik legragyogóbb új művét mutatja be:

A kis ezredes

ezimen. Sienkiewicz, a ki „*Quo vadis*”-ával az egész művelt világ figyelmét magára vonta, ebben a regényben még csodáltaosabb és érdekfeszítőbb mese keretében oly jellemző erőt fejt ki, hogy a világirodalom legtündöklőbb képviselői mellé sorozható. Gondolatainak mélysége, alakjainak érdekessége és meséjének bonyodalma ebben a regényben az olvasót ellenállhatatlanul bilineseli le. „*A kis ezredes*” című regény kizárólagos fordítási jogát sikerült megszerezni és nincs kétség benne, hogy olvasóinknak különös élvezetet szerzünk vele.

Figyelembe ajánljuk olvasóinknak, hogy a legszebb és legtartalmasabb magyar divatlapnak: a

Divatszalon

kiadóhivatalával kötött szerződésünk értelmében előfizetőink e lapot kedvezményes áron: egész évre 8 koronáért, félévre 4 koronáért rendelhetik meg, negyedévre 2 koronáért. Az előfizetési díjak az *Egyetértés* előfizetésével egy utalványon beküldhetők.

Az *Egyetértés* előfizetési ára:

Egy óra	3 kor. 60 fill.
Negyedévre	10 kor. — fill.
Félévre	20 kor. — fill.
Egész évre	40 kor. — fill.

Tisztviselők, lelkészek, tanítók és katonák számára kedvezményes áron küldjük. És pedig:

Egy óra	2 korona 40 fillérért,
Negyedévre	7 koronáért,
Félévre	14 koronáért,
Egész évre	28 koronáért.

Mutatványszámot kívánatra szívesen küldünk.

Az Egyetértés

szerkesztősége és kiadóhivatala,

Budapest IV., Papnövelde-utca 8.